

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI

z dnia r.

**w sprawie skargi E.K. na niewłaściwe prowadzenie przez Burmistrza
Miasta i Gminy Piaseczno postępowania w sprawie rozpoznania wniosków o przyznanie świadczeń
rodzinnych i świadczenia wychowawczego.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. z 2016r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 w związku z art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. z 2016r. poz. 23 ze zm.) po rozpoznaniu skargi Rada Miejska w Piasecznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Oddala się jako niezasadną skargę E. K. na niewłaściwe prowadzenie przez Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno postępowania w sprawie rozpoznania wniosków o przyznanie świadczeń rodzinnych i świadczenia wychowawczego.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Piasecznie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 04.01.2017r. wpłynęła przekazana do rozpatrzenia według właściwości przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze skarga E. K., w której skarżąca zarzuca działającej w imieniu Burmistrza MiG Piaseczno Naczelnik Wydziału Świadczeń Społecznych niewłaściwe, przewlekłe rozpatrywanie wniosków o wypłatę świadczeń. Jednocześnie SKO zwróciło się do Burmistrza o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Szczegółowa informacja o przebiegu postępowania została niezwłocznie, pismem z 10.01.2017r., przekazana do organu odwoławczego. Wynika z niej, że pierwszy wniosek wpłynął 27.04.2016r. Wniosek nie spełniał wymogów warunkujących wszczęcie postępowania i w wyznaczonym terminie nie został przez wnioskodawczynię uzupełniony. Spowodowało to pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia. W odpowiedzi na przesłane drogą elektroniczną prośby E. K. o przyznanie świadczeń WSS poinformował, że warunkiem ich rozpatrzenia jest złożenie wypełnionego formularza z dołączonym kompletem dokumentów. Pomimo określenia warunków wymaganych przez przepisy ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i rozporządzenia wykonawczego, o których wnioskująca była poinformowana, nie wpłynął nowy wniosek, który mógłby być podstawą wszczęcia postępowania. Zgodnie z art. 64 K.p.a. jeżeli wniosek nie spełnia wymagań prawa pozostawia się go bez rozpoznania. Analiza akt sprawy nie pozostawia wątpliwości, że przyczyną braku przyznania wnioskowanych świadczeń nie jest błędne i przewlekłe działanie organu, lecz postawa skarżącej, która uniemożliwia podjęcie czynności w sprawie i wydanie satysfakcjonującej ją decyzji.

W tym stanie rzeczy skargę należy oddalić jako niezasadną.